

DA LI TREBAMO VJEROVATI PREDIZBORNIM OBECANJIMA?

joi, 19 aprilie 2012

{xtypo_quote}Danas je politika daleko od onoga što su stari Grci govorili o njoj i onima koji se njome bave, a to je rad za op e dobro ljudi, dakle, nešto plemenito. Da li rad za op e dobro postaje samo san, iluzija?{/xtypo_quote}

Dosta esto su istraživanja javnog mnijenja iznijela podatke koji pokazuju da gra ani najviše vjeruju Crkvi i vojsci. Gra ani zna i vjeruju onim institucijama koje su im se ine vrstima i postojanima - jednoj koja im daje spas duše i drugoj koja obrambeno treba štititi njih i njihovu sigurnost. A najmanje vjeruju politi arima. Suvišno je pitati se zašto.

Dva su glavna razloga: prije izbora politi ari obe aju brda i doline, med i mlijeko, jednom rije ju da e nam, ako baš neku stranku odaberemo, sigurno biti bolje, da emo imati više radnih mjesta, bolje pla e, bolje ceste, sve e biti bolje. Dobro, ne vjerujemo baš sto posto, ali se ipak nadamo da e bar dio toga biti ostvaren. Drugi je razlog nepovjerenja prema politi arima taj, da nakon izbora, stvari se polako mijenjaju. Kasni se u realizaciji svega obe anoga. Nema dovoljno novaca, gra ani moraju biti strpljivi i možemo nabrajati stotine razloga.

I postoji još jedan razlog, nakon što dobiju izbora, kada se pojavi neki op i problem o kojem gra ani imaju svoje mišljenje, odnosno ne slažu se s onima koji su na vlasti, onda nažalost GRAĐANE NITKO NE SLUŠA, NITKO IH NE UZIMA U OBZIR! A takvih smo slu ajeva imali, nažalost, u našoj maloj sredini. Kada se mještani nisu složili s odlukom onih na vlasti, mišljenje je gra ana bilo ignorirano! Pitamo se zašto? Jesu li gra ani odnosno mještani naših sela samo masa ljudi koja je bitna samo kada treba glasati za neku stranku ili bi ih se trebalo tretirati s poštovanjem, jer upravo su oni pomogli odre enoj stranci da do e na vlast.

A onda, kako se mandat više bliži kraju, a nova predizborna trka po inje, stranka ili stranke na vlasti traži da joj bira i povjere još jedan mandat, kako bi završila posao koji nije stigla u prethodnom mandatu. I obe anja o boljem sutra se opet ponavljaju.

A u našoj maloj sredini stvari preslikavaju donekle situaciju na nacionalnoj razini. No javlja se još jedan fenomen. Fenomen privremenih istomišljenika. Zna i oni koji dok se bira moraju isto misliti, jer im je tako sugerirano, da bi bilo dobro misliti kao oni što misle umjesto nas. A može li netko misliti umjesto nas? Može li netko umjesto nas znati što je za nas najbolje? Svakako ne. Možemo i moramo misliti svojom glavom. Jer imamo dovoljno iskustva, esto gorkog, da znamo razlikovati što je dobro a što nije za nas.

